

Behandling. Ved Siden af det, jeg har anført, staaer imidlertid dette, at Udvalget ikke tør antage, at man, efterat denne Sag først er kommen til Udvalget allerede en heel Deel ind paa 4de Maaned i Samlingen, vil ved Siden af de andre Sager, der endnu staae tilbage at behandle, kunne tilendebringe nærværende Lovforslags Behandling, men at man let kunde komme til at anvende Tid og Kræfter paa dette Lovforslag uden Nytte og saaledes bruge af den Tid og de Kræfter, der, anvendte paa andre foreliggende Sager, vilde kunne være tjenlige til at fremskynde deres Behandling. Det er af disse Grunde, at Udvalget har besluttet at overlade til Thinget at afgjøre, hvorvidt man bør gaae videre og drøfte dette Lovforslag, og derfor er Udvalget fremkommet med en Indstilling derom. Da Udvalget var kommet til denne Beslutning, var det dets Duffe saa hurtigt som muligt at faae dette Spørgsmaal afgjort, for at ikke nogen Tid skulde gaae tilspilde, forsaavidt det maatte vise sig, at Udvalget skulde underkaste Lovforslaget en Behandling i dets Enkelttheder, og man hastede derfor med at fremkomme med denne Betænkning, der jo, forsaavidt Udvalgets Indstilling ikke vinder Thingets Bifald, i Grunden kun er en foreløbig Betænkning. Ved sin anden Indstilling har Udvalget antydet, at, forsaavidt dets første Indstilling ikke skulde vinde Bifald, var det beredt paa at tage fat paa Lovforslagets Enkelttheder og vilde alvorligt søge at fremme det, saavidt det var muligt. Saaledes er altsaa Udvalgets Indstilling at betragte; man henstiller af ligefremme Hensigtsmæssighedshensyn til Thinget, hvorvidt det maatte finde det rigtigt at standse Sagens Behandling, eller om det vil forlange, at Udvalget yderligere bearbejder Udkastet og afgiver en efterfølgende Betænkning derover. Overfor Regeringen har Udvalget troet, at medens den, som jeg allerede har bemærket, maatte finde, at der var en Forpligtelse for den til af de anførte Grunde at fremkomme med Lovforslaget, maatte den paa den anden Side erkjende, at navnlig det sidste Moment, Tidens Utilstrækkelighed, maatte fremkalde en lignende Betragtning fra dens Side, og at den kunde styde Ansvar

fra sig, naar Loven ikke kom videre, idet den fra sin Side havde gjort, hvad den kunde, ved at indbringe Lovforslaget; Thinget maatte da bære Ansvar for, at Sagen ikke kom videre i denne Samling. Det er kortelig af disse Grunde, at jeg vil henstille til det ærede Thing, om det vil vedtage Udvalgets første eller dets anden Indstilling.

Krigsministeren: Det er jo ikke nogen sædvanlig Fremgangsmaade, som er bleven fulgt af Udvalget med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag. Saavidt man kan skjønne af, hvad der her foreligger, har Udvalget ikke i de 20 Dage, hvori Lovforslaget har foreligget det, beskæftiget sig med dette Spørgsmaals Realitet, men henimod Enden af eller i Lobet af de 20 Dage er man kommen til at overveie, om man overhovedet skulde beskæftige sig med det af Regeringen forelagte Lovforslag eller ikke. Det er ikke nogen sædvanlig Fremgangsmaade, og jeg troer, at det er heldigt, at det ikke er det. Her foreligger jo maaskee allerede en stærk Nødvendighed for en 4de Behandling, som jeg virkelig ikke troer, at man lettelig skal søge at fremkalde. Der har været et andet Tilfælde, hvor en saadan 4de Behandling har været nødvendig. Dersom nu Forslaget om Dagsordenen ikke bliver vedtaget, have vi igjen her en 4de Behandling, fremkaldt af Udvalget, og det forekommer mig ikke at være nogen heldig Fremgangsmaade. Jeg skal imidlertid ytre mig nærmere om de Grunde, der have bevæget Udvalget til at stille dette usædvanlige Forslag. Som en Hovedstøtte for Beslutningen, og jeg troer at kunne sige som det eneste virkelige Argument, der findes i Betænkningen, er fremhævet Hensynet til den nær forestaaende Revision af Hærloven. Den ærede Ordfører har bemærket, at man med en Revision saa nær forestaaende maaskee ikke nu bør gennemføre eller føre videre frem Udviklingen af Hærloven eller Loven om Søværnets Ordning med Hensyn til Ordningen af de Forhold, der staae i umiddelbar Forbindelse med disse Love. Jeg har ved flere Leiligheder udtalt mig derhen, at jeg selv anseer en Revision af Hærloven og af Loven om Søværnet for ønskelig, naar Tiden kommer, men jeg har ogsaa udtalt mig derhen, at